

Eesti Vabariigi
ja
Liechtensteini Vürstiriigi
vaheline
tulu- ja kapitalimaksudega topeltmaksustamise vältimise ning maksudest
hoidumise ja maksupettuste tõkestamise leping

Eesti Vabariik ja Liechtensteini Vürstiriik,

soovides edasi arendada majandussuhteid ja edendada maksukoostööd;

kavatsedes sõlmida tulu- ja kapitalimaksudega topeltmaksustamise vältimise lepingu, ilma et see tooks kaasa võimalusi tulu maksustamata jätmiseks või maksusumma vähendamiseks maksupettuste või maksudest hoidumise kaudu (sealhulgas maksulepingu kuritarvitustega, mille eesmärk on kolmandate jurisdiktsioonide residentidele selles lepingus sätestatud soodustuste võimaldamine),

on kokku leppinud järgmises.

Artikkel 1

Lepingu subjekt

1. Lepingut kohaldatakse sellele isikule, kes on ühe või mõlema lepinguosalise riigi resident.
2. Lepingus loetakse lepinguosalise riigi maksuseaduste alusel täielikult või osaliselt maksustamise mõttes läbipaistva üksuse tulu või sellise üksuse kaudu saadud tulu lepinguosalise riigi residendi tuluks vaid ulatuses, milles see lepinguosaline riik käsitab seda tulu maksustamise eesmärgil selle lepinguosalise riigi residendi tuluna.

Artikkel 2

Lepingu ese

1. Lepingut kohaldatakse lepinguosalise riigi, selle kohaliku omavalitsuse üksuse või muu haldusüksuse kehtestatud tulu- ja kapitalimaksudele, sõltumata nende kogumise viisist.
2. Tulu- ja kapitalimaksuna käsitatakse tulult või varalt või nende osadelt, sealhulgas vallas- või kinnisvara võõrandamisest saadud kasult võetavat maksu.
3. Maksud, millele käesolevat lepingut eelkõige kohaldatakse, on:
 - a) Liechtensteinis:
 - i) füüsilise isiku tulumaks (*Erwerbssteuer*);
 - ii) juriidilise isiku tulumaks (*Ertragssteuer*);
 - iii) kinnisvara võõrandamisel saadud kasult võetav maks (*Grundstücksgewinnsteuer*) ja
 - iv) varamaks (*Vermögenssteuer*) (edaspidi *Liechtensteini maks*);
 - b) Eestis tulumaks (edaspidi *Eesti maks*).
4. Lepingut kohaldatakse ka samasele või sama laadi maksule, mis kehtestatakse olemasoleva maksu asemele või sellele lisaks pärast lepingu allakirjutamist. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud teevad teineteisele teatavaks asjaomaste maksuseaduste iga tähtsa muudatuse.

Artikkel 3

Põhimõisted

1. Kui kontekst ei nõua teisiti, kasutatakse lepingus mõisteid järgmises tähenduses:
 - a) *Liechtenstein* tähendab Liechtensteini Vürstiriiki ja geograafilises mõttes Liechtensteini Vürstiriigi suveräänset territooriumi rahvusvahelise õiguse ja riigisiseste õigusaktide kohaselt;
 - b) *Eesti* tähendab Eesti Vabariiki ning geograafilises mõttes Eesti territooriumi ja territoriaalmerega külgnevaid alasid, sealhulgas merepõhja, maapõue ja nende loodusvarasid, mille suhtes teostab Eesti riigisisese ja rahvusvahelise õiguse kohaselt suveräänseid õigusi ja jurisdiktsiooni;

- c) *lepinguosaline riik* ja *teine lepinguosaline riik* on kontekstist olenevalt kas Liechtenstein või Eesti;
- d) *isik* hõlmab füüsilist isikut, äriühingut, pärandvara ja muud isikute ühendust;
- e) *äriühing* on juriidiline isik või muu üksus, mida maksustatakse kui juriidilist isikut;
- f) *ettevõtja* mõistet kohaldatakse mis tahes äritegevuse suhtes;
- g) *lepinguosalise riigi ettevõtja* ja *teise lepinguosalise riigi ettevõtja* tähendab kontekstist olenevalt kas ühe või teise lepinguosalise riigi residendi ettevõtlust;
- h) *rahvusvaheline vedu* on mere- või õhuvedu, välja arvatud juhul, kui laeva või õhusõidukit käitatakse ainult ühe lepinguosalise riigi eri kohtade vahel ja laeva või õhusõidukit käitav ettevõtja ei ole selle lepinguosalise riigi ettevõtja;
- i) *pädev ametiisik* on:
 - i) Liechtensteinis maksuhaldur;
 - ii) Eestis rahandusminister või tema volitatud esindaja;
- j) *kodanik* on:
 - i) lepinguosalise riigi kodakondsusega füüsiline isik ja
 - ii) muu isik peale füüsilise isiku, mis on asutatud selles lepinguosalisel riigis kehtivate seaduste alusel;
- k) *äritegevus* hõlmab kutsetegevust ja muud ettevõtlust.

2. Kui lepinguosaline riik kasutab lepingut kohaldades selles määratlemata mõistet, lähtub ta lepingus käsitletud maksudega seotud mõistet tõlgendades selle lepinguosalise riigi seadustes sellel ajal kasutatud määratlusest, kui kontekst ei nõua teisiti; maksuseadustes määratletud mõisted on ülimuslikud teistes seadustes määratletud mõistete suhtes.

Artikkel 4

Resident

1. Lepingus tähendab termin *lepinguosalise riigi resident* isikut, kes on selle lepinguosalise riigi seaduste alusel maksukohustuslane oma elu- või asukoha, juhtkonna asukoha, asutamise koha või muu sellise kriteeriumi järgi; termin hõlmab ka lepinguosalist riiki, selle kohaliku omavalitsuse üksust või muud haldusüksust ning investeerimis- ja pensionifondi. Termin ei hõlma isikut, kes on selle lepinguosalise riigi maksukohustuslane üksnes seetõttu, et tema tuluallikas või vara asub selles lepinguosalisel riigis.

2. Kui lõike 1 kohaselt on füüsiline isik mõlema lepinguosalise riigi resident, määratakse tema staatus järgmiselt:

- a) ta on ainult selle riigi resident, kus tal on kodu; kui tal on kodu mõlemas riigis, siis on ta üksnes selle riigi resident, millega tal on tihedamad isiklikud ja majanduslikud sidemed (eluliste huvide keskus);

- b) kui eluliste huvide keskust ei ole võimalik kindlaks määrata või tal ei ole kodu kummaski riigis, siis on ta selle riigi resident, kus ta tavaliselt viibib;
 - c) kui isik viibib tavaliselt mõlemas riigis või kui ta ei viibi tavaliselt kummaski neist, siis on ta selle riigi resident, mille kodanik ta on;
 - d) kui isik on mõlema riigi kodanik või kui ta ei ole kummagi riigi kodanik, lahendatakse küsimus lepinguosaliste riikide pädevate ametiisikute kokkuleppel.
3. Kui isik on lõike 1 kohaselt mõlema lepinguosalise riigi resident, siis lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud püüavad kokkuleppe teel kindlaks määrata, millise lepinguosalise riigi residendina isikut lepingu tähenduses käsitatakse, arvestades isiku kõrgeima juhtimisorgani asukohta, asutamise või muul moel moodustamise kohta või muud asjaomast tegurit; see ei kehti füüsilise isiku kohta. Kui kokkuleppele ei jõuta, ei anta sellele isikule lepingus ettenähtud maksusoodustusi ega -vabastusi, välja arvatud ulatuses ja viisil, milles lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud võivad kokku leppida.

Artikkel 5

Püsiv tegevuskoht

1. Lepingus tähendab termin *püsiv tegevuskoht* äritegevuse kindlat kohta, mille kaudu täielikult või osaliselt toimub ettevõtja äritegevus.
2. Püsivaks tegevuskohaks peetakse esmajoones:
 - a) juhtkonna asukohta;
 - b) filiaali;
 - c) kontorit;
 - d) tehast;
 - e) töökoda ja
 - f) kaevandust, nafta- või gaasipuurauku, karjääri või muud loodusvarade kaevandamise kohta.
3. Ehitusplatsi ja ehitus- või seadmestamistöid käsitatakse püsiva tegevuskohana üksnes juhul, kui seal tegutsetakse või selliseid töid tehakse üle 12 kuu.
4. Selle artikli eelmistest lõigetest olenemata ei peeta püsivaks tegevuskohaks:
 - a) ehitise kasutamist üksnes ettevõtjale kuuluva kauba ladustamiseks, väljapanekuks või kohaletoimetamiseks;
 - b) ettevõtjale kuuluva kaubavaru hoiustamist üksnes ladustamiseks, väljapanekuks või kohaletoimetamiseks;

- c) ettevõtjale kuuluva kaubavaru hoiustamist üksnes selleks, et seda teisele ettevõtjale töötlemiseks anda;
- d) äritegevuse kindla koha pidamist üksnes selleks, et ettevõtjale kaupa osta või teavet koguda;
- e) äritegevuse kindla koha pidamist üksnes ettevõtja toimimiseks vajaliku muu tegevuse eesmärgil;
- f) äritegevuse kindla koha pidamist üksnes mitme punktides a–e nimetatud tegevuse jaoks,

tingimusel, et äritegevuse kindla koha tegevus või punkti f puhul selliste tegevuste kogum on ettevalmistava või abistava iseloomuga.

5. Kui isik tegutseb lepinguosalises riigis ettevõtja nimel ning tavaliselt sõlmib lepinguid või tal on esmatahtis roll selliste lepingute sõlmimise ettevalmistamisel, mida ettevõtja tavaliselt sõlmib olulisi muudatusi tegemata, ning need lepingud on sõlmitud:

- a) ettevõtja nimel või
- b) ettevõtja omandis või kasutuses oleva vara omandi üleandmiseks või sellele varale kasutusõiguse andmiseks või
- c) teenuste osutamiseks ettevõtja poolt,

siis selle artikli lõigetest 1 ja 2 olenemata, kuid arvestades selle artikli lõiget 6, on ettevõtjal selles lepinguosalises riigis püsiv tegevuskoht nende tegevuste kaudu, mida see isik ettevõtja jaoks teeb; sätet ei kohaldata, kui sellise isiku tegevus piirdub selle artikli lõikes 4 loetletud eesmärkidel tehtavate toimingutega, mis ei muuda äritegevuse kindla koha kaudu toimuvat tegevust lõike 4 tähenduses püsivas tegevuskohas toimuvaks.

6. Lõiget 5 ei kohaldata, kui isik tegutseb lepinguosalises riigis teise lepinguosalise riigi ettevõtja nimel sõltumatu esindajana ning tema tegevust esimesena nimetatud lepinguosalises riigis võib käsitada tema tavapärase äritegevusena. Kui selline isik tegutseb üksnes või peamiselt ühe või mitme sellise ettevõtja nimel, kellega ta on tihedalt seotud, ei ole isik selle lõike tähenduses ühegi sellise ettevõtja sõltumatu esindaja.

7. Kui lepinguosalise riigi residendist äriühing kontrollib või teda kontrollitakse teise lepinguosalise riigi residendist äriühingu poolt või kui äriühingu tegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu või muul viisil teises lepinguosalises riigis, ei anna see alust käsitada üht äriühingut teise äriühingu püsiva tegevuskohana.

8. Selles artiklis on isik tihedalt seotud ettevõtjaga, kui toetudes kõikidele asjaoludele, on ühel kontroll teise üle või mõlemat kontrollivad samad isikud või ettevõtjad. Igal juhul on isik tihedalt seotud ettevõtjaga, kui ühel on enam kui 50-protsendiline otsene või kaudne osalus teises (või äriühingu puhul enam kui 50 protsenti äriühingu aktsiate või osade hääleõigustest ja väärtusest või osalusest äriühingu omakapitalis) või kui teisel isikul on enam kui 50-protsendiline otsene või kaudne osalus isikus ja ettevõtjas või kahes ettevõtjas (või äriühingu puhul enam kui 50 protsenti äriühingu aktsiate või osade hääleõigustest ja väärtusest või osalusest äriühingu omakapitalis).

Artikkel 6

Kinnisvaratulu

1. Tulu (sealhulgas põllumajandusest või metsandusest saadud tulu), mida lepinguosalise riigi resident saab teises lepinguosalises riigis asuvast kinnisvarast, võib maksustada see teine riik.
2. Termin *kinnisvara* määratletakse vara asukoha riigi seaduste alusel. Termin hõlmab igal juhul kinnisasja päraldist, eluskarja, põllumajanduses ja metsanduses kasutatavat seadet, maaomandit käsitleva seadusega sätestatud õigust, kinnisvara kasutusvaldust ning õigust saada muutuvat või kindlat tasu maavara leiukoha ja loodusvara kasutamise või kasutusõiguse eest või muud kinnisvaraga seotud õigust. Kinnisvarana ei käsitata laeva ega õhusõidukit.
3. Lõiget 1 kohaldatakse ka kinnisvara isiklikust kasutamisest, rendile- või üürileandmisest või muul viisil kasutamisest saadud tulule.
4. Lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse ka ettevõtluses kasutatavast kinnisvarast saadud tulule.

Artikkel 7

Ärikasum

1. Lepinguosalise riigi ettevõtja kasumi maksustab ainult see riik, välja arvatud juhul, kui ettevõtja tegeleb äritegevusega teises lepinguosalises riigis seal asutatud püsiva tegevuskoha kaudu. Kui ettevõtja tegutseb püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalises riigis, võib selles teises riigis maksustada kasumiosa, mida saab omistada püsivale tegevuskohale lõike 2 kohaselt.
2. Selles artiklis ja artiklis 22 käsitatakse lepinguosalises riigis lõikes 1 nimetatud püsivale tegevuskohale omistatava kasumina seda kasumit, mida püsiv tegevuskoht eeldatavasti saaks, eeskätt tema tehingutest ettevõtja teiste osadega, kui ta oleks eraldiseisev ja sõltumatu ettevõtja, kes tegutseb samadel või sama laadi tingimustel samal või sama laadi tegevusalal, võttes arvesse ettevõtja püsiva tegevuskoha ja ettevõtja teiste osade kaudu täidetud funktsioone, kasutatud varasid ja võetud riske.
3. Kui lepinguosaline riik korrigeerib lõike 2 kohaselt ühe lepinguosalise riigi püsivale tegevuskohale omistatavat kasumit ja asjakohaselt maksustab ettevõtja kasumi, mida on maksustatud teises lepinguosalises riigis, korrigeerib see teine lepinguosaline riik topeltmaksustamise vältimiseks vajalikus ulatuses kasumilt tasutavat maksusummat. Maksusummat korrigeerides peavad lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud vajaduse korral teineteisega nõu.
4. See artikkel ei mõjuta lepingu teiste artiklite kohaldamist, kui kasum hõlmab nendes teistes artiklites käsitletud tulu.

Artikkel 8

Rahvusvaheline mere- ja õhuvedu

1. Lepinguosalise riigi ettevõtja kasumit laeva või õhusõiduki käitamisest rahvusvahelistes vedudes maksustab ainult see riik.
2. Lõiget 1 kohaldatakse ka kasumile, mis on saadud osalusest puulis või muud liiki ühises äritegevuses või rahvusvahelises transpordiagentuuris.

Artikkel 9

Seotud ettevõtjad

1. Kui
 - a) lepinguosalise riigi ettevõtja osaleb otse või kaudselt teise lepinguosalise riigi ettevõtja juhtimises, kontrollib ettevõtjat või kui tal on osalus ettevõtja osa- või aktsiakapitalis või
 - b) samad isikud osalevad otse või kaudselt mõlema lepinguosalise riigi ettevõtja juhtimises, kontrollivad ettevõtjaid või kui neil on osalus mõlema ettevõtja osa- või aktsiakapitalis

ning kui ettevõtjad järgivad omavahelistes äri- ja rahandussuhetes sõltumatute ettevõtjate vahel kokkulepitust erinevaid tingimusi, mille tõttu jääb ettevõtja kasum eeldatavast väiksemaks, loetakse ettevõtja kasumiks eeldatav kasum ja see maksustatakse asjakohaselt.

2. Kui lepinguosaline riik arvab oma ettevõtja kasumi hulka ja asjakohaselt maksustab tulu, mida on teises lepinguosalises riigis maksustatud selle lepinguosalise riigi ettevõtja kasumina ja mille oleks saanud esimesena nimetatud riigi ettevõtja, kui ettevõtjad oleksid omavahelistes suhetes järginud sama laadi tingimusi nagu sõltumatud ettevõtjad, korrigeerib see teine riik kasumilt tasutavat maksusummat. Maksusummat korrigeerides arvestatakse lepingu teisi sätteid ja lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud peavad vajaduse korral teineteisega nõu.

Artikkel 10

Dividendid

1. Dividendi, mida lepinguosalise riigi residendist äriühing maksab teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada see teine riik.
2. Dividendi võib selle lepinguosalise riigi seaduste kohaselt maksustada ka lepinguosaline riik, kus dividendi maksev äriühing on resident; kui dividendi saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või dividendilt võetava maksu määr ületada:
 - a) 10 protsenti dividendi brutosummast, kui dividendi saaja on füüsiline isik;
 - b) 0 protsenti dividendi brutosummast kõigil muudel juhtudel.

Lõiget ei kohaldata äriühingu selle kasumi maksustamisele, millest dividendi makstakse.

3. Selles artiklis käsitatakse dividendina tulu osalusest, eelisaktsiatelt või eelisõigustelt, kaevandamisõigustelt või asutajaosalusest või muust kasumi saamise õigusest, mis ei ole võlanõue, ning teistest õigustest saadavat tulu, mida maksustatakse nagu osalusest saadud tulu selle lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, kus kasumit jaotav äriühing on resident.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist dividendisaaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalises riigis, mille resident dividendi maksev äriühing on, ning ta saab dividendi seoses püsiva tegevuskoha kaudu toimuva äritegevusega. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.

5. Kui lepinguosalise riigi residendist äriühing saab tulu teisest lepinguosalisest riigist, ei või see teine riik maksustada äriühingu makstavat dividendi ega jaotamata kasumit, kuigi need sisaldavad tulu, mis on tekkinud selles teises riigis; see ei kehti teise lepinguosalise riigi residendile makstava dividendi kohta ega selliselt osaluselt makstava dividendi kohta, mis on seotud selles teises riigis asuva püsiva tegevuskohaga.

Artikkel 11

Intress

1. Intressi, mis tekib lepinguosalises riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada see teine riik.

2. Lepinguosalises riigis tekkivat intressi võib oma seaduste kohaselt maksustada ka see riik; kui intressi saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või intressilt võetava maksu määr ületada:

- a) 10 protsenti intressi brutosummast, kui intressi saaja on füüsiline isik;
- b) 0 protsenti intressi brutosummast kõigil muudel juhtudel.

3. Selles artiklis käsitatakse intressina tulu võlanõudest, olenemata sellest, kas nõue on hüpoteegiga tagatud, ja sellest, kas nõue annab õiguse võlgniku kasumile, ja eelkõige tulu valitsuse võlakirjadest või muudest võlakohustustest ning nendega seotud maksetest. Termin *intress* ei hõlma artikli 10 kohaselt dividendina käsitatavat tulu. Hilinenud makse eest võetavat viivist selle artikli tähenduses intressina ei käsitata.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist intressisaaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalises riigis, kus intress tekib ja kus ta saab intressi püsiva tegevuskoha kaudu toimuva äritegevusega seotud võlanõudelt. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.

5. Intress on tekkinud lepinguosalises riigis, kui intressi maksab selle riigi resident. Kui võlgnevus, millelt intressi makstakse, on seotud püsiva tegevuskohaga ning kui intressikulu kannab püsiv tegevuskoht, on intress tekkinud püsiva tegevuskoha riigis, olenemata sellest, kas intressi maksja on lepinguosalise riigi resident või mitte.

6. Kui intressi maksja ja intressi saaja või nende mõlema ning muu isiku erisuhte tõttu ületab võlanõude eest makstava intressi summa seda summat, milles oleksid intressi maksja ja intressi saaja kokku leppinud ilma sellise suhteta, kohaldatakse seda artiklit ainult viimati nimetatud

summale. Enammakstud intress maksustatakse kummagi lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, arvestades lepingu teisi sätteid.

Artikkel 12

Litsentsitasu

1. Litsentsitasu, mis tekib lepinguosalises riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada see teine riik.
2. Lepinguosalises riigis tekkivat litsentsitasu võib oma seaduste kohaselt maksustada ka see riik; kui litsentsitasu saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või litsentsitasult võetava maksu määr ületada:
 - a) 5 protsenti litsentsitasu brutosummast, kui litsentsitasu saaja on füüsiline isik;
 - b) 0 protsenti litsentsitasu brutosummast kõigil muudel juhtudel.
3. Selles artiklis käsitatakse litsentsitasuna makset, mida saadakse kirjandus- või kunstiteose või teadustöö autoriõiguse, patendi, kaubamärgi, disaini või mudeli, plaani, salajase valemi või protsessi kasutamise või kasutamise õiguse eest või tööstusliku, kaubandusliku või teaduslase oskusteabe eest.
4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist litsentsitasu saaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalises riigis, kus litsentsitasu tekib ja kus ta saab litsentsitasu püsiva tegevuskoha kaudu toimivas äritegevuses kasutatavast õigusest või varast. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.
5. Litsentsitasu on tekkinud lepinguosalises riigis, kui litsentsitasu maksja on selle riigi resident. Kui litsentsitasu maksmise kohustus on seotud püsivas tegevuskohas toimuva äritegevusega ning litsentsitasu kulu kannab püsiv tegevuskoht, on litsentsitasu tekkinud püsiva tegevuskoha riigis, olenemata sellest, kas litsentsitasu maksja on lepinguosalise riigi resident või mitte.
6. Kui litsentsitasu maksja ja litsentsitasu saaja või nende mõlema ja muu isiku erisuhte tõttu ületab eseme kasutamise, kasutamise õiguse või oskusteabe eest makstav litsentsitasu seda summat, milles oleksid litsentsitasu maksja ja litsentsitasu saaja kokku leppinud ilma sellise suhteta, kohaldatakse seda artiklit ainult viimati nimetatud summale. Enammakstud litsentsitasu maksustatakse kummagi lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, arvestades lepingu teisi sätteid.

Artikkel 13

Kasu vara võõrandamisest

1. Kasu, mida lepinguosalise riigi resident saab artiklis 6 määratletud ja teises lepinguosalises riigis asuva kinnisvara võõrandamisest, võib maksustada see teine riik.
2. Kasu, mida lepinguosalise riigi ettevõtja saab sellise vallasvara võõrandamisest, mida ta kasutab teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha äritegevuses, või püsiva tegevuskoha (eraldi või koos ettevõttega) võõrandamisest, võib maksustada see teine riik.

3. Kasu, mida lepinguosalise riigi ettevõtja saab sellise laeva või õhusõiduki võõrandamisest, mida ta käitab rahvusvahelistes vedudes, või sellise laeva või õhusõiduki käitamisega seotud vallasvara võõrandamisest, maksustab ainult see riik.

4. Kasu, mida lepinguosalise riigi resident saab osaluse võõrandamisest äriühingus või muu võrreldava osaluse võõrandamisest, võib maksustada teine lepinguosaline riik, kui osaluse väärtus tuleneb ükskõik millisel ajal 365 päeva jooksul enne võõrandamist üle 50 protsendi ulatuses otse või kaudselt teises lepinguosalisest riigis asuvast artiklis 6 määratletud kinnisvarast.

5. Selle artikli eelmistes lõigetes käsitlemata vara võõrandamisest saadava kasu maksustab ainult lepinguosaline riik, mille resident on vara võõrandaja.

Artikkel 14

Palgatöö

1. Lepinguosalise riigi residendi palka ja töösuhtest saadud muud tasu maksustab ainult see riik, arvestades artikleid 15, 17 ja 18. Kui lepinguosalise riigi resident on töötanud ka teises lepinguosalisest riigis, võib selles teises riigis teenitud tasu maksustada see teine riik.

2. Lõikest 1 olenemata maksustab lepinguosalise riigi residendi teises lepinguosalisest riigis töösuhtest saadud tasu ainult esimesena nimetatud riik, kui kõik järgnevad tingimused on täidetud:

- a) tasu saaja viibib teises lepinguosalisest riigis kokku kuni 183 päeva majandusaastal algava või lõppeva kaheteistkümnepäevase ajavahemiku jooksul ja
- b) tasu maksab tööandja või tasu makstakse selle tööandja nimel, kes ei ole teise lepinguosalise riigi resident, ja
- c) tasu ei maksta tööandja teises lepinguosalisest riigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu või selle püsiva tegevuskoha arvel.

3. Selle artikli eelmistest lõigetest olenemata võib lepinguosalise riigi ettevõtja rahvusvahelistel vedudel käitataval laeval või õhusõidukil töötamise eest saadud tasu maksustada see riik.

Artikkel 15

Juhatuse liikme tasu

Juhatuse liikme tasu ja muud seda laadi maksed, mida lepinguosalise riigi resident saab teise lepinguosalise riigi residendist äriühingu juhatuse või muu samalaadse organi liikmena, võib maksustada see teine riik.

Artikkel 16

Meelelahutaja ja sportlase tulu

1. Artiklitest 7 ja 14 olenemata võib lepinguosalise riigi residendi tulu, mida ta saab teises lepinguosalises riigis meelelahutajana teatris, filmis, raadios, televisioonis või mujal esinemise eest või muusiku või sportlasena tegutsedes, maksustada see teine riik.
2. Artiklitega 7 ja 14 ei ole vastuolus, kui meelelahutaja või sportlase tulu, mis laekub tema asemel mõnele teisele isikule, maksustab lepinguosaline riik, kus meelelahutaja või sportlane tegutseb.
3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata meelelahutaja või sportlase tulule, mille ta saab tegevuse eest lepinguosalises riigis, kui tema külastust sellesse riiki rahastatakse peamiselt avaliku sektori vahenditest. Sel juhul maksustab tulu ainult see lepinguosaline riik, kus meelelahutaja või sportlane on resident.

Artikkel 17

Pension

Lepinguosalises riigis tekkiva pensioni ja muud seda laadi tasu (sealhulgas ühekordsed väljamaksed) võib maksustada see riik.

Artikkel 18

Avalik teenistus

1. a) Palka ja muud tasu, mida lepinguosaline riik, selle kohaliku omavalitsuse üksus või muu haldusüksus maksab isikule riigi, selle kohaliku omavalitsuse üksuse või muu haldusüksuse asutuses töötamise eest, maksustab ainult see riik.

b) Sellist palka ja muud tasu maksustab ainult teine lepinguosaline riik, kui isik on töötanud selles riigis ja ta on selle riigi resident ning täidetud on üks järgnevatest tingimustest:
 - i) ta on selle riigi kodanik või
 - ii) tema residentsus tuleneb ka muust asjaolust kui töötamine.
2. Lepinguosalise riigi, selle kohaliku omavalitsuse üksuse või muu haldusüksuse äritegevusega seotud töö eest saadud palgale ja muule tasule kohaldatakse artikleid 14, 15 ja 16.

Artikkel 19

Üliõpilase tulu

Lepinguosaline riik ei maksusta tema territooriumil üksnes õpingutel või praktikal viibiva üliõpilase või praktikandi ülalpidamiseks, õpinguteks või praktikaks tehtavaid väljamakseid, kui isik on teise lepinguosalise riigi resident või oli seda vahetult enne õppima või praktikale asumist ja väljamakse tehakse väljaspool õppimis- või praktikakoha riiki asuvast allikast.

Artikkel 20

Muu tulu

1. Lepinguosalise riigi residendi tulu, mida lepingu eelmistes artiklites ei ole käsitletud, maksustab olenemata tulu tekkimise kohast ainult see lepinguosaline riik.
2. Lõiget 1 ei kohaldata selle tulu suhtes, mida lepinguosalise riigi resident saab teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha kaudu tegutsedes, kui õigused või vara, millest tulu on tekkinud, on seotud püsiva tegevuskohaga; lõiget ei kohaldata artikli 6 lõikes 2 määratletud kinnisvarast saadud tulu suhtes. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.

Artikkel 21

Kapital

1. Artiklis 6 määratletud kinnisvarast koosnevat vara, mis kuulub lepinguosalise riigi residendile ja asub teises lepinguosalises riigis, võib maksustada see teine riik.
2. Vallasvara, mis on osa lepinguosalise riigi residendi teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha äritegevuses kasutatavast varast, võib maksustada see teine riik.
3. Lepinguosalise riigi ettevõtja rahvusvahelises veos kasutatava laeva- ja õhusõiduki ning nende kasutamisega seotud vallasvara maksustab ainult see riik.
4. Lepinguosalise riigi residendi muu vara maksustab ainult see riik.

Artikkel 22

Topeltmaksustamise vältimine

1. Liechtensteinis välditakse topeltmaksustamine Liechtensteini seaduste kohaselt ja arvestades nendes seadustes sätestatud piiranguid järgmiselt:
 - a) kui Liechtensteini resident saab tulu või omab vara, mida lepingu kohaselt võib Eestis maksustada, vabastab Liechtenstein selle tulu või vara maksust, võttes arvesse punkti b, kuid võib sellegipoolest selle residendi ülejäänud tulu- või kapitalimaksu arvutamisel võtta arvesse maksust vabastatud tulu või vara;
 - b) kui Liechtensteini resident saab tulu, mida võib artiklite 10, 11, 12, 14, 15, 16 ja 17 kohaselt maksustada Eestis, arvab Liechtenstein sellelt tulult makstava Liechtensteini maksust maha Eesti õiguse ja lepingu kohaselt tasutud maksu. Mahaarvatav maksusumma ei ületa Eestis saadud tulult makstavat Liechtensteini maksu;
 - c) kui Liechtensteini resident saab tulu või omab vara, mida lepingu kohaselt maksustatakse Eestis, vabastab Liechtenstein selle tulu või vara maksust, kuid võib sellegipoolest selle residendi ülejäänud tulu- või kapitalimaksu summa arvutamisel võtta arvesse maksust vabastatud tulu või vara.
2. Eestis välditakse topeltmaksustamine Eesti seaduste kohaselt ja arvestades nendes seadustes sätestatud piiranguid järgmiselt:

- a) kui Eesti resident saab tulu või omab vara, mida lepingu kohaselt on maksustatud Liechtensteinis, vabastab Eesti selle tulu või vara maksust, võttes arvesse punkte b ja c;
- b) kui Eesti resident saab tulu, mida võib artiklite 10, 11 ja 12 lõike 2 punkti a või artikli 16 lõigete 1 ja 2 kohaselt maksustada Liechtensteinis, lubab Eesti selle residendi tulumaksust maha arvata summa, mis võrdub Liechtensteinis tasutud maksuga. Mahaarvatav maksusumma ei ületa Liechtensteinis saadud tulult makstavat Eesti maksu;
- c) kui Eesti residendi saadud tulu või vara on lepingu kohaselt Eestis maksust vabastatud, võib Eesti sellest hoolimata residendi ülejäänud maksukoormuse arvutamisel vabastatud tulu või vara osa arvesse võtta.

Artikkel 23

Võrdne kohtlemine

1. Lepinguosaline riik maksustab teise lepinguosalise riigi kodanikku ja kohaldab talle maksustamisega kaasnevaid nõudeid samamoodi nagu oma kodanikule samadel asjaoludel. Seda sätet kohaldatakse olenemata artiklist 1 ka isikule, kes ei ole kummagi lepinguosalise riigi resident.
2. Lepinguosalise riigi ettevõtja teises lepinguosalisel riigis asuvat püsivat tegevuskohta maksustatakse samadel alustel kui teise lepinguosalise riigi samal tegevusalal tegutsevat ettevõtjat.
3. Lepinguosalise riigi ettevõtja võib maksustatavat kasumit kindlaks määrates sellest maha arvata teise lepinguosalise riigi residendile makstud intressi, litsentsitasu ja muu väljamakse samadel alustel nagu oma riigi residendi puhul; sätet ei kohaldata artikli 9 lõikes 1, artikli 11 lõikes 6 ega artikli 12 lõikes 6 nimetatud juhtudel. Samuti võib lepinguosalise riigi ettevõtja maksustatavat vara arvestades sellest maha arvata kohustused teise lepinguosalise riigi residendi ees samadel alustel nagu kohustused oma riigi residendi ees.
4. Lepinguosalise riigi ettevõtjat, mida kontrollib otse või kaudselt teise lepinguosalise riigi resident või milles teise lepinguosalise riigi residendil on otsene või kaudne osalus, ei maksustata kõrgemalt ega esitata talle maksustamisega seotud lisanõudeid võrreldes sama lepinguosalise riigi samalaadse ettevõtjaga.
5. Seda artiklit ei tõlgendata kui lepinguosalise riigi kohustust võimaldada füüsilisele isikule, kes ei ole selle riigi resident, samasugust maksusoodustust, -vabastust või -vähendust, mida ta võimaldab oma residendile.
6. Seda artiklit kohaldatakse olenemata artiklist 2 kõigile maksudele.

Artikkel 24

Vastastikuse kokkuleppe menetlus

1. Kui isik arvab, et lepinguosalise riigi tegevus põhjustab või võib põhjustada tema sellist maksustamist, mis ei ole lepinguga kooskõlas, võib ta lepinguosaliste riikide õigusaktidest sõltumata esitada kaebuse kummagi lepinguosalise riigi pädevale ametiisikule. Kaebus tuleb

esitada kolme aasta jooksul alates päevast, mil teatati lepingut rikkuvat maksustamist põhjustavast tegevusest.

2. Kui kaebus on pädeva ametiisiku arvates õigustatud ja ta ei leia rahuldavat lahendust, püüab ametiisik juhtumi lahendada vastastikusel kokkuleppel teise lepinguosalise riigi pädeva ametiisikuga, järgides põhimõtet, et lepingut rikkuvat maksustamist tuleb vältida. Kokkulepe täidetakse lepinguosaliste riikide õigusaktides ettenähtud ajapiirangut kohaldamata.

3. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud püüavad lepingu tõlgendamisel ja kohaldamisel tekkivad küsimused lahendada vastastikusel kokkuleppel. Topeltmaksustamise vältimiseks võivad nad teineteisega nõu pidada ka lepingus käsitlemata juhtudel.

4. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud võivad eelmistes lõigetes käsitletud kokkuleppele jõudmiseks suhelda teineteisega vahetult, sealhulgas pädevatest ametiisikutest või nende esindajatest moodustatud ühiskomisjoni kaudu.

5. Kui

a) isik on lõike 1 kohaselt esitanud lepinguosalise riigi pädevale ametiisikule kaebuse ühe või mõlema lepinguosalise riigi tegevuse kohta, mis põhjustas maksustamist, mis ei olnud lepinguga kooskõlas, ja

b) pädevad ametiisikud ei suuda lõike 2 alusel kokkuleppele jõuda kahe aasta jooksul alates kogu nõutud teabe mõlemale pädevale ametiisikule esitamise kuupäevast,

esitatakse lahendamata küsimused isiku kirjalikul nõudmisel vahekohtule. Lahendamata küsimusi ei esitata vahekohtule, kui samas asjas on ühel lepingupoolel olemas kohtu- või kohtueelse vaidlusorgani otsus. Vahekohtu otsus on siduv mõlemale lepinguosalisele riigile ja see täidetakse nende lepinguosaliste riikide õigusaktides ettenähtud ajapiirangut kohaldamata, välja arvatud juhul, kui asjasse otseselt puutuv isik ei nõustu vahekohtu otsuse rakendamiseks sõlmitud vastastikuse kokkuleppega. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud lepivad selle lõike kohaldamise viisi kokku vastastikuse kokkuleppe menetluse käigus.

Artikkel 25

Teabevahetus

1. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud vahetavad lepingu täitmiseks või riigisiseste õigusaktide kohaldamiseks eeldatavalt asjakohast teavet lepinguosalisest riigist või selle kohaliku omavalitsuse üksuses kehtestatud maksude kohta tingimusel, et maksustamine ei ole lepinguga vastuolus. Artiklid 1 ja 2 teabevahetust ei piira.

2. Lepinguosaline riik käsitab lõike 1 alusel saadud teavet salajasena samamoodi nagu oma õigusaktide alusel saadud teavet ja avaldab seda üksnes isikule ja ametiasutusele (sealhulgas kohtud ja haldusasutused), kes lõikes 1 nimetatud makse määrab, kogub või sisse nõuab või maksudega seotud kaebusi lahendab või eeltoodu üle järelevalvet teostab. Selline isik või ametiasutus kasutab teavet ainult eelloetletud eesmärkidel. Teavet võib avaldada avalikul kohtuistungil või kohtuotsuses. Eelnevast olenemata võib lepinguosaline riik saadud teavet kasutada teistel eesmärkidel, kui seda lubavad mõlema lepinguosalise riigi õigusaktid ja teavet edastava lepinguosalise riigi pädev ametiisik annab selleks nõusoleku.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei tõlgendata lepinguosalise riigi kohustusena:

- a) rakendada haldusmeetmeid, mis on vastuolus lepinguosaliste riikide seaduste ja halduspraktikaga;
- b) anda teavet, mis ei ole lepinguosaliste riikide seaduste alusel või tavapärasel haldusmenetluses kättesaadav;
- c) anda teavet, mis sisaldab äri-, tööstus- või ametisaladust või käsitleb kaubavahetust, või teavet, mille avaldamine on vastuolus avaliku korraga.

4. Kui lepinguosaline riik on selle artikli kohaselt taotlenud teavet, siis teine lepinguosaline riik võtab teabe saamiseks meetmeid ka juhul, kui see teine riik ei vaja sellist maksualast teavet enda tarbeks. Eelmises lauses sätestatud kohustus on piiratud lõikega 3, kuid seda piirangut ei või ühelgi juhul tõlgendada kui lepinguosalise riigi õigust keelduda teabe andmisest ainult riigisisese huvi puudumise tõttu.

5. Lõiget 3 ei tõlgendata lepinguosalise riigi võimalusena keelduda teabe andmisest ainult seetõttu, et teabe valdaja on pank, muu finantsasutus, esindajakonto omanik, esindaja või usaldusisik või teave puudutab osalust isikus.

Artikkel 26

Abi maksude sissenõudmisel

1. Lepinguosalised riigid abistavad teineteist maksunõuete täitmisele pööramisel. Artiklid 1 ja 2 abi osutamist ei piira. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud võivad selle artikli kohaldamise korras omavahel kokku leppida.

2. Selles artiklis tähendab *maksunõue* lepinguosalise riigi või kohaliku omavalitsuse üksuse kehtestatud maksukohustuse summat, tingimusel et maksustamine ei ole vastuolus lepingu ega muu dokumendiga, mille pooled on lepinguosalised riigid, samuti selle summaga seotud intressi ja trahvi ning maksu kogumise või võlgniku vara säilitamise kulusid.

3. Kui lepinguosalise riigi maksunõue on selle riigi seaduste kohaselt täitmisele pööratav ja maksukohustuslane ei saa sel ajal selle riigi seaduste kohaselt maksunõude täitmisele pööramist ära hoida, võtab teise lepinguosalise riigi pädev ametiisik esimesena nimetatud riigi pädeva ametiisiku taotlusel maksunõude täitmisele pööramise üle. Teine lepinguosaline riik kogub maksunõude summa kooskõlas oma maksude sundsissenõudmist ja kogumist käsitlevate seadustega, nagu oleks tegu tema enda maksunõudega.

4. Kui lepinguosaline riik võib maksunõude täitmisele pööramise tagamiseks oma õiguse kohaselt rakendada võlgniku vara säilitamise abinõusid, võtab teise lepinguosalise riigi pädev ametiisik esimesena nimetatud riigi pädeva ametiisiku taotlusel maksunõude üle, et rakendada võlgniku vara säilitamise abinõusid. Teine lepinguosaline riik rakendab maksukohustuslase vara säilitamise abinõusid kooskõlas oma seadustega, nagu oleks tegu tema enda maksunõudega, isegi kui nende abinõude rakendamise ajal ei ole maksunõue esimesena nimetatud lepinguosalises riigis täitmisele pööratav või on maksukohustuslasel õigus ära hoida selle täitmine.

5. Kui lepinguosaline riik on lõigetes 3 ja 4 nimetatud eesmärkidel maksunõude üle võtnud, ei kohaldata neist lõigetest olenemata selles riigis selle nõude suhtes ajapiiranguid ega eeliseid, mida kohaldatakse maksunõude suhtes selle riigi seaduste kohaselt. Lisaks ei ole lõigete 3 ja 4 eesmärgil ülevõetud maksunõudel lepinguosalisel riigil eelist, mis on sellel maksunõudel teise lepinguosalise riigi seaduste kohaselt.

6. Lepinguosalise riigi maksunõude olemasolu, selle kehtivuse ja summa üle peetavaid vaidlusi ei menetleta teise lepinguosalise riigi kohtus ega haldusasutuses.

7. Kui lepinguosalise riigi lõike 3 või 4 kohase taotluse esitamise ja teise lepinguosalise riigi poolt summa kogumise ja selle esimesena nimetatud riigile ülekandmise vahelisel ajal maksunõue lakkab olemast, siis:

a) lõikes 3 nimetatud taotluse korral esimesena nimetatud riigi maksunõue, mis on selle riigi seaduste kohaselt täitmisele pööratav ja mille täitmisele pööramist maksukohustuslane ei saa sellel ajal selle riigi seaduste kohaselt ära hoida, või

b) lõikes 4 nimetatud taotluse korral esimesena nimetatud riigi maksunõue, mille suhtes see riik võib oma seaduste kohaselt rakendada maksukohustuslase vara säilitamise abinõusid, et tagada selle täitmine,

teatab esimesena nimetatud riigi pädev ametiisik sellest viivitamata teise riigi pädevale ametiisikule ja teise riigi valikul esimesena nimetatud riik kas peatab oma taotluse või võtab selle tagasi.

8. Seda artiklit ei tõlgendata lepinguosalise riigi kohustusena:

a) rakendada haldusmeetmeid, mis on vastuolus lepinguosaliste riikide seaduste ja halduspraktikaga;

b) võtta meetmeid, mis on vastuolus avaliku korraga;

c) osutada abi, kui teine lepinguosaline riik ei ole võtnud kõiki oma seaduste ja halduspraktikaga võimaldatud asjakohaseid kogumis- või säilitamismeetmeid;

d) osutada abi juhul, kui see tekitab sellele riigile halduskoormust, mis on ilmselgelt ebaproportsionaalne teise lepinguosalise riigi saadava kasuga.

Artikkel 27

Diplomaatilise esinduse või konsulaarasutuse töötaja

Lepingut ei kohaldata diplomaatilise esinduse ega konsulaarasutuse töötaja rahalistele soodustustele, mis on ette nähtud rahvusvahelise õiguse üldtunnustatud normide ja erikokkulepete alusel.

Artikkel 28

Õigus soodustustele

1. Olenemata lepingu teistest sätetest, ei anta lepingus tulu suhtes ettenähtud soodustust, kui kõikide asjaolude põhjal on mõistlik järeldada, et soodustuse saamine oli otseselt või kaudselt selle soodustuse saamiseni viinud tehingu üks peamistest eesmärkidest; see ei kehti juhul, kui nendel asjaoludel soodustuse andmine vastab lepingu asjakohaste sätete eesmärgile.
2. Kui lõike 1 alusel on keeldutud isikule lepingus ettenähtud soodustuse andmisest, võib lepinguosalise riigi pädev ametiisik, kes oleks selle soodustuse andnud, sellegipoolest isiku taotlusel käsitleda teda selle või muu konkreetse tulu- või varaliigi soodustuse saajana, kui pädev asutus teeb pärast asjaolude kaalumist kindlaks, et see isik oleks selle soodustuse saanud lõikes 1 nimetatud tehingu puudumisel. Taotluse saanud lepinguosalise riigi pädev ametiisik peab enne teise riigi residendi selle lõike alusel tehtud taotluse tagasilükkamist nõu teise riigi lepinguosalise riigi pädeva ametiisikuga.

Artikkel 29

Protokoll

Lisatud protokoll on lepingu lahutamatu osa.

Artikkel 30

Lepingu jõustumine

1. Lepinguosalised riigid edastavad teineteisele diplomaatiliste kanalite kaudu kirjaliku teate lepingu jõustumiseks vajaliku riigisisese õiguses ettenähtud menetluse lõpetamise kohta. Leping jõustub 15 päeva möödumisel kuupäevast, mil saadakse kätte viimane selline teade.
2. Lepingut kohaldatakse:
 - a) lepingu jõustumisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuaril või hiljem saadud tulult kinnipeetava maksu suhtes;
 - b) lepingu jõustumisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuaril või hiljem algaval maksustamisperioodil tasutava muu tulu- ja kapitalimaksu suhtes.
 - c) artikli 25 puhul taotluste suhtes, mis esitatakse lepingu jõustumisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuaril või hiljem ja ainult nende maksustamisperioodide suhtes, mis algavad lepingu jõustumisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuaril või hiljem.

Artikkel 31

Lepingu lõpetamine

Leping on sõlmitud määramata ajaks. Kumbki lepinguosaline riik võib lepingu lõpetada, teatades sellest kirjalikult teisele lepinguosalisele riigile diplomaatiliste kanalite kaudu hiljemalt kalendriaasta 30. juunil, kuid mitte enne, kui lepingu jõustumisest on möödunud viis aastat. Sel juhul lõpetatakse lepingu kohaldamine:

- a) teate edastamisele järgneva aasta 1. jaanuaril või hiljem saadud tulult kinnipeetava maksu suhtes;
- b) teate edastamisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuaril või hiljem algaval maksustamisperioodil tasutava muu tulu- ja kapitalimaksu suhtes.

Selle kinnituseks on valitsuste volitatud isikud lepingule alla kirjutanud.

Koostatud 20.... aastal kahes eksemplaris inglise keeles.

Eesti Vabariigi
nimel

Liechtensteini Vürstiriigi
nimel

Protokoll

Eesti Vabariigi ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise tulu- ja kapitalimaksudega topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise ja maksupettuste tõkestamise lepingu allakirjutamisel on pooled kokku leppinud järgmises, mis moodustab lepingu lahutamatu osa.

1. Artikli 2 (Lepingu ese) ja artikli 22 (Topeltmaksustamise vältimine) suhtes:

Kui isik, kes on lepinguosalise riigi resident, on lepingu alusel kohustatud maksma varalt Liechtensteini varamaksu, loetakse sellelt varalt saadava arvestusliku tulu (*Sollertrag*) maksustamist füüsilise isiku tulumaksuks.

2. Artikli 3 (Põhimõisted) lõike 1 punkti d suhtes:

Liechtensteinis loetakse pärandvaraks surnud isiku vara ajavahemikul, mis jääb surma ja pärija(te)le üleandmise vahele, ning see on maksustatav Liechtensteini maksuseaduse artikli 7 lõike 3 kohaselt.

3. Artikli 4 (Resident) lõike 1 suhtes:

Lepiti kokku, et:

- a) *pensionifond* on:
 - i) Eestis kogumispensionide seadusega hõlmatud pensionifond;
 - ii) Liechtensteinis vanadus- ja toitjakaotuskindlustuse seadusega, töövõimetuskindlustuse seadusega, tööandjapensionifondide seadusega ja pensionifondide seadusega hõlmatud pensionifond;
- b) *investeerimisfond* on:
 - i) Eestis puhul Eestis moodustatud juriidilised isikud või varakogumid, mis on moodustatud lepinguliste fondidena või aktsiaseltsidena või määratud väljamaksetega tööandja pensionifondidena, nagu on määratletud investeerimisfondide seaduses;
 - ii) Liechtensteinis eurofondide seadusega, investeerimisfondide seadusega ja alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate seadusega hõlmatud investeerimisfond;
- c) pädevad ametiisikud võivad kokku leppida, et pärast lepingu allakirjutamise kuupäeva kehtestatud õigusaktide alusel asutatud investeerimisfonde käsitatakse residentidena;
- d) erinevalt juriidilistest isikutest, kes on Liechtensteini maksuseaduse artikli 44 lõike 1 alusel Liechtensteinis maksukohustuslased, ei loeta isikuid (sealhulgas Liechtensteini maksuseaduse kohaseid erahuvides moodustatud varakogumeid), kelle suhtes kohaldatakse Liechtensteinis üksnes juriidilise isiku tulumaksu miinimumsummas (*Mindestertragssteuer*), Liechtensteini residentideks, välja arvatud artikli 15 kohaldamisel;

e) üksust või organisatsiooni, mis on asutatud ja tegutseb üksnes heategevuslikel, usulistel, humanitaarsetel, teaduslikel, kultuurilistel või sarnastel eesmärkidel (või rohkem kui ühel neist eesmärkidest) ja mis on selle riigi seaduste kohaselt selle riigi resident, loetakse selle riigi residendiks, olenemata sellest, et kogu tema tulu või kasu või osa sellest võib olla selle riigi riigisisese õiguse kohaselt maksuvaba.

4. Artikli 25 (Teabevahetus) suhtes:

Lepingu kohaldamisel loetakse, et:

- a) vahetatud teavet ei tohi avaldada ühelegi teisele riigile või suveräänsele territooriumile, mis ei ole selle lepingu osaline;
- b) isikuandmeid võib töödelda ja edastada ulatuses, mis on vajalik artikli 25 kohaseks teabevahetuseks;
- c) kõik teabenõuded esitatakse kirjalikult;
- d) lepingu lõpetamise korral artikli 31 kohaselt kohaldatakse edasi artikli 25 lõikes 2 kirjeldatud konfidentsiaalsussätteid lepingu alusel saadud teabe suhtes;
- e) lepingu jõustumine ei välista, et osalisriigid kohaldavad Euroopa Ühenduse ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise 7. detsembri 2004. aasta lepingu sätteid, millega nähakse ette nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta, mida on muudetud 28. oktoobri 2015. aasta muutmisprotokolliga, sätestatud meetmetega samaväärsed meetmed, või maksuküsimustes vastastikuse haldusabi konventsiooni, mida on muudetud maksuküsimustes vastastikuse haldusabi konventsiooni muutmisprotokolliga, sätteid.

Selle kinnituseks on vastavate valitsuste volitatud isikud käesolevale protokollile alla kirjutanud.

Koostatud 20.... aastal kahes eksemplaris inglise keeles.

Eesti Vabariigi
nimel

Liechtensteini Vürstiriigi
nimel